

Kwaliteit van leven na behandeling van maagkanker

Degenen die na de diagnose maagkanker nog langere tijd in leven blijven, mogen van geluk spreken want die ziekte heeft een ongunstige prognose. Wat kan een patiënt nog, wat zijn zijn klachten en hoe beleeft hij zijn eigen gezondheidstoestand?

Van 157 patiënten met maagkanker waren er op de einddatum – na een gemiddelde vervolgonderzoekperiode van 49 (spreiding 15-111) maanden – nog 68 in leven. De 54 deelnemers lieten zich interviewen door één en dezelfde chirurg met behulp van een vragenlijst, ontworpen door de European Organization for Research and

Treatment of Cancer. De antwoorden van de patiënten werden gerelateerd aan leeftijd, geslacht en de (diverse varianten van de) chirurgische behandeling, zoals aard (totaal of subtotaal) van de resectie, of lymfklier verwijdering had plaatsgevonden en zo ja, hoe uitgebreid dan wel en of er postoperatieve verwikkelingen waren geweest.

Patiënten ouder dan 70 jaar hadden meer gezondheidsklachten dan jongeren; dat gold ook voor vrouwen, maar toch waren de verschillen met mannen niet significant. De verschillen tussen de totale en de

subtotale resectie waren klein, hoewel bleek dat 95% van de patiënten na een subtotale resectie hun dagelijkse activiteiten had hervat tegen 79% van de patiënten met een totale resectie. De kwaliteit van leven hield geen verband met een eventuele lymfadenectomie en/of doorgemaakte complicaties. De kwaliteit van leven bij patiënten die hun maagkanker gedurende een wat langere tijd hebben overleefd, is dus niet afhankelijk van de toegepaste chirurgische techniek. (HB)

Díaz de Liaño A, et al. *Impact of surgical procedure for gastric cancer on quality of life.* Br J Surg 2003;90:91-4.

Aanhouden van klachten na licht hoofdtrauma voorspelbaar

Hoofdpijn, duizeligheid en misselijkheid vlak na een licht hoofdtrauma voorspellen de ernst van posttraumatische klachten 6 maanden later. Dat komt overeen met de klinische indruk, maar er is nu ook bewijsmateriaal voor, afkomstig uit een Nederlands onderzoek bij 79 patiënten op een eerstehulpafdeling. Patiënten met dergelijke klachten hadden na 6 maanden

tweemaal zo veel last van posttraumatische klachten. Van de patiënten met de aanvankelijke klachten was na 6 maanden slechts de helft klachtenvrij tegen ongeveer 80% van de patiënten zonder die klachten.

Waarschijnlijk is deze bevinding verklaarbaar vanuit verschillen in het vermogen allerlei vegetatieve verschijnselen waar te

nemen en er bepaalde betekenissen aan te koppelen. Het is goed mogelijk dat patiënten die hoofdpijn hebben en duizelig of misselijk zijn na een licht hoofdtrauma eerder functionele syndromen ontwikkelen of een ziekterol aannemen. (PL)

De Kruijk JR, et al. *Prediction of post-traumatic complaints after mild traumatic brain injury: early symptoms and biochemical markers.* J Neurol Neurosurg Psychiatr 2002;73:727-32.

Corticosteroiden voorkomen adenotonsillectomieën

Intranasaal beclometason helpt soms een al geplande adenotonsillectomie voorkomen. Dat concluderen Italiaanse onderzoekers op basis van een enkelblind crossoveronderzoek bij 53 kindertjes in Napels. Kinderen met langdurige neusverstopping en een op de foto te groot adenoïd of klinisch te grote tonsillen kregen 2 weken intranasaal beclometason (400 µg). De ene helft startte met zout water en de andere helft kreeg de werkzame inhalaties. Na 2 weken werd de behandeling

gewisseld. Na 4 weken kregen alle kinderen beclometason (200 µg) gedurende 24 weken. De kinderen hadden gemiddeld minder last van een verstopte neus tijdens hun gebruik van beclometason. Van de totale groep reageerden 24 kinderen goed op de beclometason. Alle kinderen werden opnieuw onderzocht na 24, 52 en 100 weken. Het percentage kinderen dat in de follow-up toch een adenotonsillectomie onderging, was onder de 'reagerende' kinderen aanzienlijk lager dan bij kinde-

ren die aanvankelijk geen reactie op beclometason hadden (13/24 versus 24/29). De onderzoekers konden niet voorspellen welke kinderen goed zouden reageren. Het onderzoek is klein, maar misschien is het toch de moeite waard een poging met intranasale corticosteroiden te wagen alvorens kindertjes te verwijzen. (JZ)

Criscuoli G et al. *Frequency of surgery among children who have adenotonsillar hypertrophy and improve after treatment with nasal beclomethasone.* Pediatrics 2003;111:e236-8.